

Izhaja:

10. in 25. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankirati.

Rokopisi se ne vračajo. Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmondvrste za vsako pot.

MIR.

Vsakemu svoje!

Velja:

za celo leto 1 goldinar
po pošti prejemani
1 gld. 24 kr.

Denar naj se pošilja pod
napisom:

Upravištvu „Mira“
v Celovcu.

Leto X.

V Celovcu 25. februarja 1891.

Štev. 4.

Volilni možje!

Za prihodnje volitve v državni zbor priporočamo vam sledeče kandidate:

I.

Za kmetske občine v sodnijskih okrajih Velikovec, Pliberk, Doberla ves, Kaplja, Celovec, Trg:

France Muri,

posestnik in deželni poslanec na Jezerskem.

II.

Za kmetske občine v sodnijskih okrajih Beljak, Rožak, Paternion, Podkloster, Trbiž, Borovlje:

Martin Štih p. d. Šlemic,

posestnik in župan v Št. Janžu v Rožni dolini.

* * *

Od nemške konservativne stranke je postavljen za kandidata v kmetskih občinah volilnega okraja Št. Vid-Wolfsberg: posestnik **Franc Janisch p. d. Meierle** v Gospi Sveti; za kmetske občine v volilnem okraju Spital-Št. Mohor pa: posestnik **Janez Peitler** v Rennwegu. Čeravno Slovenci od nemške konservativne stranke pri volitvah nemamo pričakovati velike pomoči, vendar priporočamo slovenskim volilnim možem Dravograjске občine in slovenskih občin Št. Mohorske sodnije, naj vse svoje glasove združijo in oddajo tem konservativnim kandidatom, ne pa liberalcem.

* * *

Naš kandidat za Velikovoško-Celovski okraj g. **Fr. Muri** je vsem našim volilcem že predobro znan in ga menda ne bo treba na široko priporočati. On je izgleden kmetovalec, veren katoličan in zvest Slovenec. On je neustrašljiv in neupogljiv, čisto neodvisen in ima srce za kmeta in sploh za Slovence. V deželnem zboru je pokazal, da zna tudi dobro govoriti, ter je nasprotnikom take povedal, da so kar umolknil in so mu še danes odgovor dolžni. Prepričani smo, da bo na Dunaju, ako bode izvoljen, še lažje kaj dosegel za nas, ker tam ne bo imel samo enega tovariša, kakor v Celovškem deželnem zboru, ampak tam mu bodo na strani stali vsi slovenski poslanci štajerski, kranjski, primorski, pa tudi Dalmatinci, Čehi, Poljaki, nemški katoličani itd. — V pismu, v katerem nam je g. Muri odgovoril, da

kandidaturo prevzame, piše med drugim: „Prav dobro spoznam, da so moje pičle duševne moči za tako imeniten pa tudi odgovoren posel preslabe, toda, ako me glas slovenskega ljudstva v Dunajsko zbornico pokliče, hočem se za njegova blagor truditi, kar bo le mogoče.“ Gosp. Muri svoje moči prenizko ceni; mi vemo, da on dobro pozna vse politične razmere in kmečke potrebe. Pa kot moder mož on rajši menj obljudi, pa bo toliko več storil. To je lepši, kakor če kdo veliko obljudi in potem na laži ostane.

Kar se tiče družega našega kandidata g. **Martina Štiha**, je tudi znan po vsem Koroškem, po Rožni dolini, kot poštenjak in mož izveden v vseh rečeh. Kot dolgoletni župan, ki vse pisarije sam opravlja, on natančno pozna težave in bremena kmetskih občin, življenje na kmetih sploh, kakoršno je in kakoršno bi ne smelo biti; on vidi, kaj je ljudem v škodo in kaj v korist; nadalje pozna politično upravo, uradovanje itd. On bo poslanec najbolje povedati znal, kje je kaj napačnega in kaj bi se dalo izboljšati. On je veren katoličan in zanesljiv slovenski domoljub, odbornik našega političnega društva, daleč na okoli znan in pogosto za dober совет naprošen. Za slovensko in katoliško stranko na Koroškem ima velike zasluge, zato srčno želimo in prosimo, naj rodoljubi vse moči napnejo, da bo izvoljen.

Tako tedaj smo vam povedali, dragi rojaki, in posebej vam, volilni možje, ktere može da vam za poslance priporočamo. Volite jih vsi brez izjeme, kajti nevarno je, glasove cepiti, ker dostikrat odloči en sam glas. Pojdite zato tudi vsi na volišče, vsak naj vzame **svojo glasovnico ali po-verilni list** (Legitimationsschein) seboj, brez tega ne sme voliti. Tako bote storili svojo versko in domovinsko dolžnost. Bog daj srečo!

Odbor katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem.

Naloga prihodnjega državnega zbora.

Čeravno je razpuščen državni zbor veliko koristnega sklenil in marsikaj na bolje obrnil, vendar preostaja še obilno postavodajalnega dela. Vse stranke so v tem edine, da je treba veliko predelati v gospodarskem in družbinskem življenju. Najpotrebnejši, najštevilnejši in najvažnejši

stanovi, ki nam dajejo kruh, razno orodje in največ vojakov, ne smejo se dalje brez pomoči pustiti; treba je pomagati kmetom in rokodelcem, dvema stanovoma, ki sta toliko potrebna in vendar v takih stiskah, da se že potapljata. Kmet ne more več shajati zavolj nizke cene svojih pridelkov, zavolj visokih davkov, dragih poslov in zavolj svojih dolgov, od katerih je treba visoke obresti plačevati. To so kmetove najhujše stiske. Treba bo toraj znižati zemljiški davek, kajti zemlja nese zdaj komaj 3% čistega dobička, če gre vse po sreči; treba bo znižati davek od pohošttev, kajti krivično je, da mora kmet ali hišnik deželi davek plačati od prostorov, ki mu največkrat ne donajajo niti krajcarja dobička; treba bo, omejiti uvažanje tujega žita, ali še bolje precejšno carino ali col naložiti na tuje žito (tudi na ogersko!), da bo naš kmet zamogel shajati; potem pa je treba omejiti zadolževanje kmetij, bodisi s pripravo postavo o „kmetijskih domovih“, ki se ne smejo čez polovico cene zadolžiti in ne spod polovice cene prodati, bodisi s prikrajšanjem dot itd. Ako bodo poslanci le pravi in bodo imeli srce za kmeta, bodo že pravo pot našli, kako omejiti in zabraniti zadolževanje kmetij, ne da bi se omejil osebni kredit, ki ne presega kakih 300 do 500 gld. in kateri denar pošten kmet lahko dobi brez uknjižbe. Ako se bo za to skrbelo, da se bodo kmetovi stroški znižali, dohodki pa zvišali, potem že lahko svoje posle pošteno plača, kajti pri sedanjih časih družinskega gibanja bi bilo nevarno, krčiti poselske plače.

Toda rokodelcem bi se lahko pomagalo z dobrimi postavami. Najboljša bi bila ta, da se taki izdelki ne smejo iz tujih krajev uvažati, ki jih doma dobro izdelati znamo. Ali pa naj se vsaj carina (col) naloži na tuje izdelke, in to tako izdatno, da se bo domači izdelek ceneje dobil.

Potrebne so tudi postave zoper različne sleparije, med katerimi je v prvi vrsti ponarejevanje jestvin (pačenje takih rečij, ki so za jed). V tej slepariji so posebno Judi izurjeni, da sami pačijo vsakovrstno blago in vsled tega tudi krščanskega trgovca k temu prisilijo; ker on dobrega blaga ne more tako dober kup dati, kakor Jud slabo, in ker vsled tega kupce zgubi, je še on prisiljen slepariti, da zamore obstati.

Potrebno je tudi, da se davki bolj pravično razdelijo. Nekteri ljudje so z davki preobloženi, drugi pa, ki se jim veliko bolje godi, ne plačajo krajcarja. Če kupim danes kmetijo za 10.000 gld., bom imel davkov državnih, deželnih, občinskih na kupe; če pa teh 10.000 gld. v hranilnico naložim, ali si kupim za nje državnih obligacij in živim od obrestij, ne plačam krajcarja davka.

Premembe je silno potrebna tudi domovinska postava, ker zdaj mora občina dostikrat skrbeti za ljudi, ki jih niti ne pozna, ali ki vsaj celo življenje niso bili doma in se še le na stare dni v svoj kraj privlečejo, naj jih občina preskrbi, katere v svojih dobrih letih niso marali poznati.

Kako potrebne so premembe v vsakovrstnih postavah, to priznavajo vse stranke. Še celó levicariji (nemški liberalci), ki so do zdaj le za korist Judov in bogatašev se poganjali, so spoznali, da marsikaj ni prav, in obetajo zdaj pred volitvami, da bodo marsikaj predelali in zboljšali,

ako oblast v roke dobijo. Mi pa takim obljubam ne gremo na limanice in te gospode že poznamo, za koga bodo oni skrbeli; najprve za svoj žep, za kmeta pa nikdar. Vsaj še vsi dobro vemo, koliko dolga so državi napravili nemški liberalci, ko so gospodarili.

Našlo pa se bo dosti poštenih poslancev iz vseh dežel, ki hočejo ljudstvu res pomagati, zato upamo, da se bo marsikaj na bolje obrnilo, posebno če bo voljenih mnogo katoliških in pošteno krščanskih mož.

Pa tudi v političnem in národnem oziru bo imel državni zbor dosti opraviti, če bo hotel mir in red napraviti v Avstriji in pravici do zmage pomagati. Versko šolo vsi želimo, in to zmirom bolj, ker se zmirom bolj kaže, da nam sedanja šolska postava ni prinesla dobrih šol. Národna ravnopravnost pa še davno ni upejlana. Slovani še zmirom čakajo na svoje pravice in morajo gledati, kako se njih jezik povsod nazaj odriva. To dela hudo kri in večne prepire. Kdor Avstrijo v resnici ljubi, si mora želeti, naj bi se že enkrat dale vsem národom enake pravice, da bo že enkrat teh preprirov konec. Pošteni možje to že davno pravijo, in isto misel najdemo tudi v volilnem oklicu predarelske konservativne stranke. Želeti je in upati hočemo, da bo prihodnji državni zbor v tem oziru kaj pametnega ukrenil.

Bog nam daj mnogo poštenih in vernih poslancev, ki ne bodo iskali svoje časti in svojega dobička, ampak Božjo čast in korist svojih volilcev, potem se lahko marsikaj na bolje obrne. Bog daj!

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (Gosp. Kirschner kot kandidat.) Znano je, da se gosp. Kirschner za poslanca ponuja namesto g. Laksa v volilnem okraju Celovec-Velikovec. V „Bauernzeitung“ razvija g. Kirschner svoj program, to je, on našteva vse, za kar bi se on potegoval, ko bi bil za poslanca izvoljen. On priporoča razne izpeljive in neizpeljive reči. Če se mlad človek po leti v kako hladno senco vleže in ne ve kaj družega početi, si izmišljuje vsakovrstne reči, ki bi jih rad imel: lep zlat grad; okoli grada lep vrt, v katerem bi tice prepevale in rožice cvetele; na vrtu lep vodomet in utico, v kateri bi sedel, bral, jedel in pil; dvanaest lepih deklet bi mu moralo streči; v marofu bi moralo stati sto parov pitanih volov in petdeset lepih konj; polja in gozdov bi želel toliko, da bi tri dni jahal, prej ko bi prišel do meje svojega posestva itd. Take želje so dober kup in mladega človeka kratkočasijo, ker se hoče za trenotek odtegniti dolgočasni resničnosti tega kislega in trudapolnega življenja. Enake sanje nam razklada tudi g. Kirschner v svoji „Bauernzeitung“. O vseh njegovih željah in nazorih govoriti, bi nas peljalo predaleč; omenimo le nekatere. On želi, naj bi se upeljal davek od dohodkov, vsi drugi davki pa naj bi se odpravili. Tega si ni g. Kirschner sam izmislil, tako so že mnogi drugi pred njim govorili. Dohodninski davek bi bil že pravičen, samo ta križ je, da noben človek po pravici ne pové, koliko ima dohodkov, in tako so ravno tisti kaznovani, ki resnico govorijo, kdor pa svoje do-

hodke prikriti zna, je na konju! Take skušnje so imeli povsod, kjer so hoteli ta davek upeljati. — Gosp. Kirschner želi, naj bi se smela vsa zemljišča razkosavati. To imamo pa že zdaj, saj sme vsak kmet prodati kako parcelo, naj bo že gozd, njiva ali travnik. Mnogo jih je pa, ki trdijo, da ravno to ni dobro, ker kmet tako dolgo parcele prodaja, da mu sama hiša ostane, potem pa ne more več shajati. Bolj prav bi gosp. Kirschner za kmete govoril, ko bi rekel, da naj se naredijo kmetije srednje velikosti, in sicer tako, da bo imel kmet vse njive blizu hiše; potem pa naj se mu prepové, kako parcelo prodati, kajti ne samo za njega, ampak tudi za njegove otroke in otrok otroke in sploh za ves kmetijski stan je treba skrbeti. — Gosp. Kirschner želi boljšo pogodbo z Ogersko, ali pa naj se Ogerska in morda še Galicija čisto odtrgate od Avstrije. Ko bi se Ogerska čisto odtrgala, bi se moč našega cesarja močno oslabil, Avstrija bi ne bila več velesila ali velika država, — to pa g. Kirschnerju ne dela sivih las! Mi pa smo zvesti podložniki Avstrije in cesarja in želimo, da je naše cesarstvo močno in veljavno. Galicije se hočejo naši liberalni Nemci zato znebiti, da bi potem ložej potlačili Čehe in Slovence. Pri tem bi seveda tudi g. Kirschner rad pomagal, čeravno je sin slovenskih starišev! — Gosp. Kirschner želi, da bi uknjižene dolgove kmetij država prevzela in bi jih kmeti počasi odplačali, kakor zdaj gruntno odvezo. To bi pa nič ne pomagalo, če bi se kmet enega dolga znebil, pa bi smel spet novega narediti. Potem bi imel le dvojno plačilo, namreč plačila od sedanjega dolga in obresti od novega. Dokler se zadolževanje kmetij in uknjiževanje teh dolgov postavno ne prepové, tako dolgo bi nam nič ne pomagalo, ako država gruntne dolgove prevzame. — Gosp. Kirschner želi šole v naprednem ali liberalnem duhu, to je osemletne šole. Da bi bile pa te šole kmetu res v tako srečo, tega do zdaj še nismo opazili. — Tudi državnega dolga bi se gosp. Kirschner rad znebil in sicer tako, da bi mi plačevali obresti od državnih dolgov, kakor zdaj, in potem še nekaj več, da bi sčasoma, morda v 100 letih, plačali ves dolg. S tem bi pa narastla le plačila, ali bi se pa dolg res plačal, tega nobeden ne ve. Kdo ve za deset let naprej, kaj se bo vse zgodilo? Nekaj let bi se naš državni dolg morda res manjšal, potem pa zna priti kaka nesrečna vojska vmes, država mora spet nov dolg narediti, in vsi Kirschnerjevi računi splavali bi po vodi! — Gosp. Kirschner želi tudi nekatere reči, ki bi sicer ne bile slabe, ko bi se le tudi izpeljati dale. On želi, naj bi se zmanjšalo število vojakov; naj bi se pri sodnijah ustmeno obravnavalo; naj bi se za male reči sodilo pri županu; naj bi se ljudje ne silili k notarjem in advokatom; naj bi se odpravil časnikiški kolek; naj bi se upeljale na kmetih neposredne volitve; naj bi se dala svoboda združevanja in zborovanja; naj bi se uravnale pokojnine; naj bi se železnice poddržale; naj bi se poslanci volili samo za štiri leta itd. Nekatere teh reči so majhnega pomena. Tako na primer ne vemo, kaj bomo na boljšem, če bomo volili vsake štiri leta namesto vsakih šest let? Volitve stanejo državo mnogo denarja in večkrat, ko

bomo primorani voliti, več denarja bo država potrosila za to. In kdo drug bode to mogel plačati, ako ne davkoplačevalci. Tedaj vedno nič drugega, kakor le večja plačila, nakladati bi nam bil volje tudi g. Kirschner. Kar se tiče železnic, se pa itak že podržavljajo, kjer pogodbe to dopuščajo. Svobodo društev in shodov že imamo; svobodo tiska bi bolj pogrešali. Druge reči, n. pr. kar si g. Kirschner želi zastran sodnij, notarjev in odvetnikov, se na papirju kaj lepo berejo; kakošne bi bile te reči pa potem v resnici, to bi morala še le skušnja pokazati. Vprašanje je na primer, ali me bo kak nevedni župan, ki je moj politični nasprotnik, tako pravično sodil, kakor zdaj sodnik, ki je za to izučen? To pa je gotovo, da mi vseh teh „lepih“ reči ne bomo doživeli, ki si jih g. Kirschner želi. Kar se pa tiče želje, naj bi se skrčilo število vojakov, kaj tacega naši poslanci še skleniti ne morejo, kajti vojaštvo imamo z Ogrji skupaj, in ker Ogrji za vojake vse dovolijo, tudi našim družega ne preostaja. Sploh pa se mora patriotičen poslanec ozirati ne samo na želje volilcev, ampak tudi na potrebe celega cesarstva. Kaj bi nam tudi pomagalo, ko bi vojake odpravili in bi vsled tega v državni kasi ostalo na milijone denarja; ako bi pa potem prišel sovražnik, in ker bi se brez vojakov ne mogli braniti, nam razbil naše cesarstvo in naše lepe pokrajine ter ves denar in še kaj več pobral in odnesel? Iz tega se vidi, da je treba vsako reč dobro premisliti, in ne gre kar tako v en dan govoriti in volilecem obljubovati take stvari, ki se nikdar ne dajo izpeljati. — Svoje pravo srce pa razodene Kirschner v stavku: „Selbstverständlich wird für Kärntens Abgeordnete die Staatseinheit unter deutscher Führung und Sprache in jedem Falle die erste Stelle einnehmen.“ To se pravi po domače, „da prva dolžnost koroških poslancev je to, da se poganjajo za Nemce, da naj imajo v Avstriji Nemci prvo besedo in da nemška beseda pred vsemi drugimi velja. Tako govori sin slovenskih starišev. Tedaj, sami Nemci naj bi imeli v prihodnje pravico živeti še na svetu, Slovence pa je treba koj žive pokopati v zemljo. — Kako pa g. Kirschner o veri misli, to je pokazal pri „Črnem orlu“ pri slavnosti cesarja Jožefa dné 20. februarja 1890 (glej „Freie Stimmen“ št. 16. od 22. februarja 1890), ko je govoril: „Cesar Jožef je res umrl, pa njegov duh živi naprej, pa zdaj je tudi ta vjet, kajti težka Rimska roka (papež) leži na njem; upati je, da bo kmetijski stan te verige ali ketinje (vero) enkrat zlomil.“ Mi pa mislimo, da nas tiste „ketinje“ malo bolijo, ki nam jih papež in vera nakladata; saj bi bilo vse bolje, ko bi ljudje po Božjih zapovedih živeli (in to so edine verske „ketinje“). Mož pa, ki take prazne liberalne fraze prežvekuje, ne sme biti nikdar naš državni poslanec! Slovenci smo katoliški národ, in naših volilcev je sveta dolžnost, da si izvolijo za svojega poslanca pravega katoliškega moža, ki bode na Dunaju zagovarjal naše verske in národne težnje, se potegoval za katoliško-slovensko in šestletno šolo in za to, da se olajšajo bremena kmetiškemu stanu, ktera so mu ravno liberalci, ko so gospodarili, v največji meri natvezili na vrat.

Ako pridejo zopet liberalci na površje, katerim se s celo svojo dušo prišteva tudi g. Kirschner, bati se nam je hudih časov in zatorej priporočamo vsem katoliškim volilnim možem še enkrat: izvolite si za svojega poslanca **pravega katoliškega moža!** Bog daj srečo!

Iz Št. Jurja pri Celovcu. (Volitev.) Dne 18. februarja imeli smo volitev za državni zbor. Izvoljena je spet nemškutarska trojica: Hirš, Hudelist in župan Božič, — vsi trije narodni renegati, kateri se sramujejo svojega slovanskega pokolenja. Ti nosijo v občini zvonec ter vedno zvesto izpolnjujejo vsak namigljaj celovških liberalnih bauernbundarjev. K volitvi prišlo je 7, reci: „sedem“ volilcev; vsi drugi (naša občina šteje nad 1000 prebivalcev) se za volitve niti zmenijo ne. Po volitvah tožijo vselej črez vedno rastoče davke, tega pa ne vedó in ne pomislijo, da so slabega gospodarstva z javnim denarjem le sami krivi, ker v občinske in druge zastope volijo samo take ljudi, ki slepo plešejo, kakor jim liberalna gospoda v Celovcu gode. Žalostno je, da v celi občini ni enega zavednega, katoliškomišlečega moža, ki bi se poprijel dela, malo zdramil ljudi, ter jim pokazal, da z nemškutarijo in brezbožnostjo, ktera se pri nas vedno bolj razširja, ne bodo zboljšali svojega žalostnega stanja. Najbolj žalostno pa je, da se merodajne osebe, ki bi naj skrbele za blagor ljudstva in za sveto katoliško stvar, čisto nič ne zmenijo za volitve, ter brezumno gledajo, kako se razširja največji sovražnik in najhujša nesreča kmetkega stanu, — brezbožni liberalizem. Ko bi se kdo le količkaj zmenil in potrudil za dobro stvar, lahko bi bila zmagala slovensko-katoliška stranka, kajti brez truda bi spravili 10 konservativnih volilcev vkup, in več bi jih ne potrebovali.

Iz Kotmare vesi. (Volilni shod.) Dne 1. februarja smo napravili volilni shod pri Mežnarju. Prišlo je lepo število volilcev. Gosp. Hodiški kaplan nam je v jedernatih besedah razložil pomen volitev in kako bi se dalo kmetškemu stanu pomagati. Tudi je govoril za šestletno versko šolo. Lepa hvala gospodu kaplanu, da se je k nam potrudil in nam povedal toliko poučljivega! Po končanem govoru smo se še dolgo kratkočasil s petjem in razgovorom o naših domačih in deželnih zadevah. Da bi naši možje le tudi po drugih krajih pri volitvah pokazali, da so katoliški Slovenci in se ne dali premakniti od vsake sapice. — V naši občini smo imeli volitev volilnih mož 16. t. m., pri kateri je katoliško-slovenska stranka sijajno zmagala. Naši dobili so po 46, nasprotniki pa le po 33 glasov. Živeli zavedni slovenski volilci!

Iz Glinjan. (Zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda) se je na Svečnico pri L. Zablačanu prav sijajno izvršilo. Za to se imamo zahvaliti v prvi vrsti pevcem iz Šmarjete, pa tudi gospodičinam iz Borovelj. Samospjev in dvospjev, spremljan s citrami in glasovirom, sta občinstvo kar očarala. Kaj tako lepega pri nas nismo vajeni slišati. Zahvalili smo umetnice in umetnike z burnim ploskanjem. Da se kmalu spet vidimo v tako prijetni družbi!

Iz Glinjan. (Podružnica.) Na Svečnico je bila na Trati veselica Ciril-Metodove podružnice, pri kateri so nastopili različni govorniki, iz katerih sta se posebno odlikovala g. Colarič iz Borovelj in

g. Miha Zablačan. Igral se je prav dobro prizor „Ali smem Slovenec biti?“ Peli so Šmarješki pevci prav izborno. Pred vsem pa sta se odlikovala gospodičina Hofmajer iz Borovelj in naš pevovalca g. Anderjaš. H koncu je sledila tombola. Tako lepe veselice spodnji Rož še ni videl. Hvala vsem, ki so k dobremu uspehu kaj pripomogli!

Iz Sveč, dne 20. svečana. (Volitev) je ravnokar končana. Zmagali smo, kakor dosedaj še nikdar, po celej vrsti. Od 100 volilcev nas je prišlo 88 volit. Naši so bili vsi enih misli in glasovali složno; stali so neupogljivi kot skala in v lepej zastopnosti dosegli veselo zmago. Hvala in slava vsem! S 50 in 49 glasovi smo volili poštene konservativne narodne može: g. župnika Šusterja, župana Ucarja, Čareja v Svečah in Krivca na Bistrici. Liberalci in posili-Nemci pa so padli v jamo, ktero so nam kopali. Celó njih glasoviti vodja g. Tobeitz, oskrbnik Bistriških fužin, je popolnoma propadel. Nič mu ni pomagalo vse njegovo protenje in dobrikanje proti nam. Že nekaj dni pred volitvijo je obletal na njegovo povelje fužinski sluga vse hiše, kjer stanujejo fužinski delavci, ali od fužine in od mogočnega oskrbnika količkaj odvisni kmetje, vsak se je moral s podpisom zavezati, da bode prišel volit in glasovat na oskrbnikovo liberalno stran. Kdor ne pride in kdor ne glasuje po tem ukazu, temu se je po slugi zagrozilo, da pride ob delo ali ob zaslužek. Glejte, „Mirovi“ bralci! taka je svoboda in pravicoljubnost naših liberalcev! Mi neodvisni, domači posestniki v Svečah, na Mačah, na Bistrici, na Sali pa smo dokazali, da se nikdar ne upognemo tujemu liberalnemu jarmu in da se nikakor ne bojimo zamere in grožnje mogočnega fužinskega vodje na Bistrici. Slava vsem našim volilcem!

Iz Žabnic. (Ljudska štetev. — Posojilnica. — Bralno društvo.) Kdor prebira „Mir“, bo mislil, da mi vsi spimo, ker ni nobenih dopisov iz našega kraja. Vendar pa se Žabniččan vselej zaveda svoje slovenske narodnosti, kar vsakokrat pokažemo pri volitvah. Tudi pri ljudski štetvi so se Žabniččani zapisali za Slovence; oni se svoje materne besede ne sramujejo, kakor se žal godi v mnogih krajih na Koroškem. Potrebno pa bi bilo, da si mi ustanovimo svojo posojilnico, kakor jih imajo po drugih krajih. Tako bi naš kmet ali hišni posestnik v denarni zadregi lahko pomoč dobil, kar se zdaj včasih le težko zgodi, ker med ljudstvom hudo denarja primanjkuje in tudi zupanja nič ni. Nadalje bi potrebovali bralno društvo, da bi ljudje več brali in se izomikali. Da bi si vsak za se naročal različne časnike in knjige, za to smo prerevni; pa vsi skupaj bi že nekaj denarja nabrali, da bi si naročili raznih časnikov in knjig. V bralnem društvu bi se shajali, si med seboj potožili svoje težave, pa tudi kako veselico bi lahko napravili.

Iz Prevaljske občine. (Naša z maga.) Danes imamo vam naznaniti veselo novico, da je naša katoliško-slovenska stranka pri prvotnih volitvah po silno hudem boju slavno zmagala. Naši so dobili 80, nasprotniki pa po 79 glasov; sicer smo bili do zadnjega za en glas zadej, a k sreči pride še ob pravem času eden naših volilcev in zmaga je bila naša. Nasprotniki so vse žile napeli; zapregli so konje in drvili na domovja kmetov ter pripeljali

nazadnje še dva nepostavna volilca kočarja, katerih še ni nikdar taka sreča doletela, da bi se bili s „herrschaftnimi“ konji in v lepi svetli kočiji vozili. Pa na našo srečo je bil ta prihod prepozen, ker je bila volitev že prej sklenjena. Največ kvara sta nam naredila občinski tajnik in sluga in tako imenovani „Platzmeister“. Letali so povsod okrog in tudi k našim lahkovernem, in sicer po dva in trikrat na dom. V resnici so kakih šest ali sedem naših volilcev pregovorili, da so doma ostali. Najbolj čudno je pa to, ko občinski tajnik in sluga z večinomoma iz naših jasli zajemljeta, pri tej priliki pa sta se pokazala kot naša najhujša nasprotnika. Liberalci so norce brili iz nas, ko smo molili v nedeljo popoldne rožnivenec in na dan volitve imeli mašo z blagoslovom za srečen izid. Veselili so se zmage že naprej ter nas zasmehovali, češ, „saj vam vse nič ne pomaga, zmagali to pot tako ne bote“. Mi pa smo z Božjo pomočjo pričeli in volitev srečno končali. Vsih 11 volilnih mož je naših; sami poštenjaki in odkritosrčni ter zvesti slovenski katoličani, ki bodo vsi stali kakor en mož na strani drugih slovenskih volilcev za gosp. Murija. — Toliko smo si šteli v dolžnost naznaniti, da spoznajo drugi, morda omahljivi možje, kako neznansko smo se mogli boriti in truditi, da smo zmagali. Bi li že kateremu ne bilo za domačo katoliško stvar, ki je vredna vse podpore, naj se usmili vsaj nas, ki bomo tu v Prevaljah tako težki boj z bogatimi našimi nasprotniki, to pa vse le za vero, domovino in cesarja. Vsem našim vrlim in neupogljivim slovenskim volilnim možem pa kličemo že danes s pesnikom:

Bratje! mi stojimo trdno, kakor zidi grada,
Črna zemlja naj pogrezne tega, kdor odpada.

Opazka uredništva. Iz tega dopisa vsak lahko povzame, kake zlate duše so naši verni Podjurski Slovenci, posebno oni Prevaljske občine. Mi moremo biti pač ponosni na take vojskovodje in vojake, na ktere se smemo vsikdar zanašati. Zahvaljujemo se vsem skupaj za obili trud in iz globočine svojih src kličemo vsem Podjurskim Slovincem in posebno še onim Prevaljske občine živio in slava! Bog živi vse naše zavedne Slovence!

Iz Ljubna na gornjem Štajerskem. („Božič pridnim otrokom“) tako se imenuje knjižica za mladino, ki jo je spisal g. Vekoslav Vakaj pri sv. Ani v slovenskih gorah, pošta Št. Lenart, ter jo prodaja po 25 kr. Po pravici povem, da sem v tej knjižici več dobil, nego sem upal. Povešti so jako lepe, krščanske in v lepi besedi pisane. Knjižica je kakor nalašč za otroke, ki znajo že brati. Naj bi jo ljudje pridno kupovali in darovali otrokom, katerim bodo napravili veliko veselje, ob enem pa pomagali tudi pisatelju, ki se zavolj bolednosti nahaja v žalostnih razmerah.

Kaj dela politika.

Včasih je suša v politiki in časnikarji ne vejo kaj pisati; zdaj pa je toliko novic v notranji in zunanji politiki, da zamoremo v našem malem listu le najimenoitnejše stvari naznaniti. V našem cesarstvu se je začela notranja politika preobračati. Tega so krivi Mladočehi. Oni so namreč Staročehom pri ljudstvu tako spodkopali zaupanje, da se je že naprej videlo, da bo poknil tisti „železni obroč“, ki je prej večino vkup držal. Večina je bila prej

sestavljena iz Staročehov, Poljakov, Slovencev, Dalmatincev in nemških konservativcev. Staročeski klub je štel 56 udov. Brez tega kluba tedaj večina razpade, kajti z Mladočehi se nočejo bratiti ne Poljaki, ne češki graščaki, ne nemški katoličani. Grof Taaffe je videl, da je s to večino pri kraju, zato je začel misliti, kje bi si poiskal drugo, novo večino. Približal se je tedaj nemškim liberalcem, in zavolj tega je moral odstopiti denarni minister Dunajevski, Poljak, kajti tega so liberalci najbolj sovražili, ker je bil odločno na katoliški in slovanski strani in je liberalcem v lice povedal, da se Avstrija tudi brez Nemcev lahko vlada. Za denarnega ministra je zdaj imenovan dr. Steinbach, Nemec iz Dunaja. On je bolj uradnik in se v politiko do zdaj še ni mešal. Pravijo, da po svojih socialnih nazorih ni posebno prijazen liberalnim načelom, vendar pa je Nemec in bo težko imel kaj ljubezni do Slovanov. — Da bi Taaffe brž videl, kako se bo notranja politika zasukala, in ktere stranke imajo več zaupanja med ljudstvom, zato je cesarja nagovoril, da so v naglici razpustili državni zbor; volilnemu gibanju se je odmerilo prav malo časa, menda zato, da bi bilo menj časa za agitacije in strankarske prepire, in tako stojimo zdaj sredi volilnega boja; večinomoma je tisti že končan, kajti zaupni možje po občinah so že izvoljeni, po mestih pa so se tudi že odločili, komu bodo dali svoje glasove. — Za Koroško imamo volilni oklic na prvem mestu. V mestne volitve se naša stranka ne bo utikala. V Celovcu hočejo menda dr. Rainerja voliti, ker Moro ne mara več za poslanstvo. Rainer je prijatelj Ljubeljske železnice, tedaj bo vsaj on nasproti stopil Ghonu, ako se bo ta poganjal za železnico čez Ture plnine. Morda pa Ghon vendar ne bo voljen; vsaj Borovčiči morajo s slepoto vdarjeni biti, če mu dajo svoje glasove. V Beljaku bodo spet dr. Steinwenderja volili; kupčijska zbornica Celovška pa Dumreicherja, najhujšega nasprotnika Slovanov. V mestih Št. Vid, Wolfsberg, Velikovec, Piberk, Kaplja itd. se še ne vé, ali bo zmagala nemško-narodna ali nemško-liberalna stranka. Nam Slovincem so nasprotni eni kakor drugi; v verskem in gospodarskem oziru so še Steinwendrovci nekaj boljši, kakor stari liberalci, kateri so popolnoma z Judi zvezani. — Na Štajerskem so od slovenske stranke priporočeni: Vošnjak, dr. Gregorec, Robič, dr. Srnec, dr. Dečko. Poslednja dva v mestih. — Na Kranjskem Slovenci niso složni, zato se še ne ve prav, kdo bo voljen tu ali tam. Med seboj se prepirajo za že v prejšnjih bojih pridobljene sedeže, tega pa ne, da bi naredili naskok na veliko posestvo, kar bi bila zdaj vendar njih narodna naloga. — Na Goriškem hočejo nekteri namesto dr. Tonklija voliti dr. Gregorčiča. Tudi v velikem posestvu hočejo Slovenci svojo srečo poskusiti in voliti grofa Alfreda Coroninija. Grof Franc Coronini pa ostane poslanec v mestih. — V Trstu bo, tako upamo, spet voljen Nabergoj. — V Istri priporočajo Slovani za kmetske občine dr. Laginjo in Spinčiča, in bota najbrž tudi voljena. — Tudi po drugih deželah je živahno gibanje in trganje za mandate, posebno na Dunaju. Splah so Nemci razcepljeni na tri velike in več malih strank. Med Čehi se bije boj med starimi in mladimi. Poslednji že niso več tako prevzetni,

ker ne morejo nikjer zaveznikov dobiti, sami pa v državnem zboru ne bodo nič opravili, če jih je tudi 40. — Poljaki bodo morali nekaj sedežev prepustiti Rusinom; pa ti poslednji so tudi na „stare“ in „mlade“ razcepljeni. „Mladi“ bodo najbrž s Poljaki složno postopali. — Kako se bodo reči potem razvijale, to bodo odločile volitve. Ako bo voljenih dovolj konservativnih in slovanskih poslancev, potem se bo Taaffe na te naslanjal in bo nemške liberalce na strani pustil. Ako pa Mladočehi popolnoma zmagajo in morda še nemški katoliki in Poljaki nekaj glasov zgubijo, potem je stara večina razbita in mi dobimo nemško-liberalno vlado. Ravno sedaj so izdali vsi avstrijski škofi skupen pastirski list za volitve. Ko bi vsi katoličani (in Avstrija je vendar katoliška!) poslušali glas svojih pastirjev, potem bi bilo voljenih zadosti katoliških poslancev. Ker jih je pa toliko, da so kristjani samo še po imenu, ker so krščeni, sicer pa za vero ne marajo, zato pa imamo tako hudo vojsko, in zato ima peklenski duh zmirom več moči in pravice na svetu. — Nemški liberalci so izdali oklic na volilce, v katerem vsakovrstne lepe reči obetajo mestjanom, rokodelcem, kmetom in delavcem. Vsak se tem obljubam le smeji, ker je že vrabcem na strehi znano, da liberalci skrbijo le za bogataše in Jude, da toraj za kmeta in revno, delavno ljudstvo ne bodo nič storili.

Tudi v zunanji politiki se godijo imenitne reči, in zdi se, da so dnevi trodržavne zveze šteti, čeravno vladni listi avstrijski, nemški in laški pišejo, kakor bi se ta zveza nikdar ne mogla omajati. Nadvojvoda Franc Ferdinand pa zdaj po zimi gotovo ni šel za kratek čas v Petrograd in Moskvo. Tam je bil od ruskega cesarja in cele hiše prav prijazno sprejet. Ob istem času ste se zgodili dve imenitni spremembi: na Laškem je odstopil minister Krispi in vsi njegovi tovarši, namesto njega je pa Rudini sestavil novo vlado; na Nemškem pa je odstopil grof Waldersee, predstojnik generalštaba. To so reči, ki dajo misliti in so morda v zvezi s potovanjem nadvojvode Franca Ferdinanda, to je: Avstrija se približuje Rusiji, in če se to posreči, morate si Nemčija in Italija drugje pomoči iskati. — V Čili (južna Amerika) se še vedno nadaljujejo boji med ustaši (puntarji) in vladno vojsko. — Pri puntu v Oportu na Portugalskem je bilo 50 ubitih in 200 ranjenih. Zdaj sodijo puntarje, kar so živih v pest dobili.

Gospodarske stvari.

Kmetje, berite!

Hudo, mrzlo in zelo slabo zimo imamo, pa bati se je še slabše pomladi, kajti v jeseni zemlja ni zmrznila in pokriva jo pa že čez tri mesece ogromna množina snega, kateri zabranjuje, da vzlic strahovitemu mrazu ona tudi sedaj ne more zmrzniti. Vsa jesenska setev je zavoljo tega v nevarnosti, da se zaduši in splesni. Da pa to nekoliko zabranimo, treba je na njivah narediti v sneg vsaj en štirjaški čevljev velike luknje, tako globoko, da je zemlja prosta snega, ter 3 do 4 metre vsaksebe. Tako privedemo zemlji zraka in ona more izpuhteti

in zmrzniti, ter otmemo rastlinice, kar je še zdravih. Seveda je zdaj že malo pozno, zategadelj pa le nemudoma na delo; če ne več, polovica setve se še otme. Malo da ne, polovica rastlinic je čisto rumenih, a vendar se vidijo koreninice še zdrave ter je upanje, da bodo pomladi zopet pognale. Kjer so zmrzla tla, tam je setev lepo zelena.

Dobro je izpeljati to delo tudi na novih t. j. lani sejanih deteljščih.

Nekteri naših čitateljev so to delo gotovo že izvršili ali večina pa jih je, ki jim to še na misel ne pride, ker je le malokdaj tako slaba zima in je zatorej to delo tako rekoč izvanredno.

Ne odlagajte, ker delo le malo stane, in ima gotovo vsaki kmet čas, škode se pa neizmerno veliko odvrne. Kmet V.

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Na Žihpoljah so si liberalci silno mnogo prizadjali, da bi zmagali. Nek liberalcec je tekal od hiše do hiše in obetal ljudem šestletno šolo, če volijo liberalno. Kako prazne so take obljube, mora vsak potipati, če pomisli, da sta se „bauernbund“ in njegova „duša“ gosp. Kirschner izrekla za osemletno in „napredno“ t. j. liberalno šolo. Ukljub vsemu pritisku so liberalci na Žihpoljah popolnoma pogoreli: Kirschnerjeva stranka je tedaj propadla tako na Žihpoljah, kjer je Kirschner rojen, kakor tudi v Kotmari vesi, kjer ima svoje posestvo; to je pač jasen dokaz, da Kirschner še v svojem kraju, kjer ga poznajo, nema zaupanja; kako bi ga potem mogli voliti volilci drugih občin, ki ga ne poznajo!? — Č. g. župnik Andrej Einspieler, domov gredé od volitve Podlubelem, je tako nesrečno padel, da si je zlomil desno nogo. — Vse obupuje nad mrzdom in zimo, ktere noče biti konec. Solnce tudi nič ne premore, ker je preveč snega. — Vojaški minister je prepovedal vojakom, ki so na dopustu doma, nositi vojaške kapice ali kak drug kos vojaške obleke. — Na Koroškem se bodo upeljale preskušnje za občinske tajnike. Kdor se hoče za to preskušnjo pripraviti, mu bo najbolje služila knjiga „Handbuch der Gemeindeverwaltung von Kärnten“, ki jo je spisal g. dr. Herrmann, c. k. okrajni glavar Beljaški. — Pri Humberku je neka šivilja iz Celovca v Dravo skočila. — Novačenje (rekrutiranje) bo na Koroškem že meseca sušca. — Volilne shode so rodoljubi napravili na več krajih, v Salu, na Gori, na Stražišči, v Kotmari vesi itd. — Čudno so se vršile in za našo stranko žalostno izpadle so prvotne volitve v Ovbrah in Grebinju, kjer smo zgubili kar 14 do sedaj vedno zanesljivih glasov. Mi smo se v teh krajih za varne šteli in nismo dosti delali, ker smo mogli svoje delo po nevarnejših krajih razdeliti. Pa prišlo je drugače; baron Helldorf je na tihem vse pripravil za volilni boj, ko mi še vedeli nismo, kaj se kuha. Tako nas je iznenadil in vdaril na naše krdelo z veliko silo. Pa to veselje mu bomo kmalu skazili. Da Velikovška okolica ne ostane dolgo v liberalnih rokah, za to bomo že poskrbeli. Z neizmernim veseljem pozdravila se je daleč na okrog zmaga v Tinjah in Šmarjeti. Tukaj pridobili smo si po trudu vrlih naših ta-

mošnjih rodoljubov, katerim bodi izrečena na tem mestu posebna zahvala, zanesljivih 7 glasov. Da bi se bilo še v Voybrah in Grebinju volilo na našo stran, kakor doslej vedno, zmaga bi nam bila brez posebnega truda zagotovljena, tako pa moramo sedaj z vsakim glasom računati. Obupati pa ne smemo in podali se bomo z Božjo pomočjo v volilni boj, naj že zmagamo ali propademo. Slovenski rodoljubi naj pa vsestransko skrbijo, da se naši volilni možje vsi do zadnjega vdeležijo volitve in oddajo svoje glasove edino le za gosp. Murija. Nikdo naj se ne dá od nasprotnikov z obljubami premotiti. Pritisk liberalcev na slovenske volilce bode gotovo neznosen, pa čast in beseda velja in prepričani smo, da se od slovenskih volilcev nikdo ne bode izneveril. Kakih sredstev pa so se posluževali naši nasprotniki, kako so si z lažmi, goljufijami, obrekovanjem itd. gladili med Slovenci pot do zmage, o tem hočemo obširneje poročati v prihodnjih listih. — Osnovni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda v Potočah pri Libelčah je bil, kakor slišimo, prav sijajen. Prišlo je do 200 kmetov. Govorilo se je izvrstno o verski in narodni šoli. Vse se je vršilo mirno in redno, da štirje, ne vemo od koga poklicani orožniki niso imeli nič opraviti, hvala Bogu. Slovenci so vedno mirni, če jih le drugi ne pridejo dražiti. — V Celovcu se je ustrelil 20 letni slikar Treu. — V Šmarjeti (rožni) sta zapored umrla Jur in Urša Plavec, ki sta 50 let v srečnem zakonu živela. Mož je ženo preživel le za 17 ur. — V Labudu je utonil šestleten deček, ker se je led pod njim udril. — V Celovcu je umrl priljubljeni zdravnik dr. Holeček, še le 49 let star. — Pogorela sta Riepan na Radišah in Šašl v Hodišah. — V Žabnicah se je obesil čevljarški mojster Ontišar.

Na Kranjskem. V Loki so dobili novo, dragoceno monštranco. — V Zagorici je ženina en dan pred njegovo poroko ustrelil njegov sovražnik. — Iz Lahovč se nam piše, da mnogi tožijo, da je Kamniška železnica preblizo ceste, in se je bati, da se bodo mladi konji pogosto plašili ter se zna zgoditi marsiktera nesreča. — Šiška šteje 1992 duš. — V Ljubljani je umrl vrl Slovenec zdravnik dr. Ambrožič. — Katoliška tiskarna v Ljubljani bo izdala letos nove šmarnice pod napisom „Marijina visoka pesem“.

Na Štajerskem. Pri sv. Jurju je drevo ubilo Jakoba Tekalca. — V Hrastniku sta se zadušila dva delavca. — Pošto so dobili v Studenicah pri Poličanah. — Na prvo postno nedeljo se je odprlo bralno društvo pri sv. Andražu v slovenskih goricah. — V spanji je otroka zadušila neka žena pri sv. Trojici v slov. gor. — V Celju je bil na smrt obsojen Jože Polajšar, ki je umoril svojo taščo. — V Letuši pri Braslovčah je kmetski sin (!) Fr. Breznik z gnojnimi vilami na tla pobil posestnika Zajca in mu vzel 8 gld. — Podsulo je v Ojstrem rudarja Kneza, v Trbovljah pa rudarja Lužarja. — Na smrt je bila obsojena Neža Majcenič iz Gasteraja, ker je umorila otroka svoje hčere. — Volkovi se klatijo okoli Majšberga.

Na Primorskem. V Trstu je menda slabo skrbjeno za reveže, ker „Edinost“ zdaj že v drugo poroča o ljudeh, ki od gladu umirajo. Zdaj so dve taki ženski pripeljali v bolnišnico. To je pač sramota za tako bogato mesto! — Mraza in burje

imajo letos tudi Primorci dovolj. Zmirom lepo je samo v Opatiji, zato pa se tudi gospôda zmirom bolj tam zbira in si lepe hiše (vile) zida. Za kmete je to dobro, ker svoje pridelke ložej v denar spravijo.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Č. g. Peter Kugler, stolni kaplan v Celovcu, je imenovan za župnika v Greifenburga; č. g. A. Kristyniak, župnik v Ingolsthalu, je dobil faro v Selčah. Č. g. Štef. Lasnik, provizor v Mali Cirknici, je prezentiran za faro Št. Vid v Podjurski dolini. — Dne 19. t. m. je po dolgem bolehanju umrl č. g. Val. Karpf, dekanijski svetovalec in župnik v Kloštru (Grebinju), rojen dne 1. oktobra 1846, posvečen dne 23. jul. 1871. N. v m. p. — Klostersko faro v Grebinju bode oskrboval č. g. P. Alfons Vakselj, kap. redovnik. — Razpisani ste fari: Maletinje in Kloster Grebinj do 31. marca.

Naznanilo.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu bo imelo **svoj letni občni zbor** v četrtek 12. marca 1891, ob 1/2 11. uri dopoldne v društveni pisarni, Pernhartove ulice šte. 6, s sledečim sporedom: 1. Pregled in potrdilo računa za leto 1890. 2. Razdelitev čistega dobička in privoljenje remuneracije. 3. Volitev udov ravnateljstva in nadzorništva. — K obilni udeležbi prijazno vabi **načelnštvo.**

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Šmihelu pri Pliberku bode imela **svoj letni občni zbor** dne 1. marca 1891 ob 3. uri popoldne pri gosp. Šercarju v Šmihelu po sledečem redu: 1. Predlaganje letneg računa 1890. 2. Volitev odbora in računskih pregledovalcev. 3. Razni nasveti kateri bodo posebne važnosti. K obilni udeležbi vabi **odbor.**

Loterijske srečke od 21. februarja.

Linc	71	79	17	14	1
Trst	90	14	28	44	26

Tržno poročilo.

V Celovcu je biren:		Sladko seno . . . 2 gld. 50 kr.
pšenica po . . . 5 gld. 40 kr.		kislo . . . 2 " — "
rž . . . 5 " — "		slama . . . 1 " 50 "
ječmen . . . 3 " 80 "		meterski cent (100 kil).
oves . . . 2 " 60 "		Frišen špeh kl. — gld. 60 kr.
hejda . . . 4 " 50 "		maslo . . . 1 " — "
turšica . . . 3 " 80 "		mast . . . — " 75 "
pšeno . . . 6 " 50 "		Navadni voli 100—120 gld.
proso . . . — " — "		pitani voli . 120—190 "
grah . . . — " — "		junci . . . 60—90 "
repica . . . 1 " 20 "		krave . . . 60—120 "
fižol, rudeči . . . — " — "		junice . . . 50—80 "
Deteljno seme — do — gld.		prešički . . . 5—15 "
100 kil.		

 Današnji številki je priložen skupni pastirski list avstrijskih nadškofov in škofov.

Oglasila.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pisemenih zavrtkov itd. po najnižjih cenah.

Služba mežnarja in organista

je izpraznjena v Vetrinjah. Prednost imajo samci, in ki znajo kako rokodelstvo. Prošnje naj se pošiljajo na župnijski urad v Vetrinjah (Viktring bei Klagenfurt).

AUSTRIA-CARBOLINEUM

izdelujeta

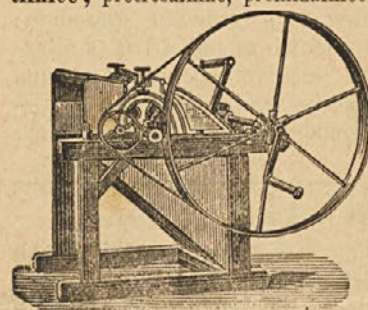
Strauss in Deutsch v Theresienfeldu.

To je barva, ki se prav dobro rabi za pobarvanje desk, plotov, gospodarskih poslopij, orodja, vozov, tlesnic, vrat, mostov, jezov, trt, drevesnih debel, čolnov itd.

Zalogo za Velikovec in okolico ima
Franc Ronki st.

Vsi stroji za kmetijstvo in vinorejo,

plugi, brane, poljski valjarji, sejalnice, stroji za košnjo, za preobračanje sena, konjske grablje, tlačilnice za seno, mlatilnice, pretresalnike, premikalnice trijerji, žitne čistilnice, koruzne robkalnice, rezalnice, ročni mlini, reporeznice, sadni mlini, sadne stiskalnice, mečkalnice za grozdje, vinske stiskalnice, stiskalnice za olje, stroji za peronosporo, sadne lupilnice, sušilnice za sadje in zelenjad, sesalke za vino, uprava za kleti, sesalke za vodnjake, okrožne pile (žage), decimalne tehtnice, vo-

zovi za živino, separatorji za mleko, dvigalnice za sode, stroji za vrtanje avtomatične stiskalnice za sladko krmo, perilnice, stroji za čiščenje prediva itd.

Vse izvrstno delo, po nizkih tovarniških cenah.

Poroštvo; ugodni pogoji za plačevanje; čas poskušnje!
Tovarna za kmetijske in vinorejske stroje

Ign. Heller na Dunaju,

II. Praterstrasse 78.

Ceniki z mnogimi podobami na 144 straneh v nemškem, slovenskem in laškem jeziku se dobijo na željo zastonj.

Pošteni zastopniki se povsodi sprejemajo.

Strd, brinjevec, slivovec.

Najboljši mёд (strd), garantiran pitaneec, priporočam slavnemu občinstvu in čebelarjem, v škatljah po 5 kil, kila za 60 kr., celi zaboj toraj 3 gld. proti poštnemu povzetju. Tudi prodajam pravi, natorni brinjevec, liter po 1 gld. 20 kr., ter izvrstni, domači slivovec, liter po 80 kr. in više.

Egid Jeglič,

trgovec in čebelar na Selu, pošta Lesce (Lees, Krain).

Deteljno seme, suhe črešplje in maslo

kupuje po najvišjih cenah

J. E. Smolnikar

v Celovcu, stolne ulice (Domgasse) šte. 16.

pripravljena od lekarja PICCOLI-ja v Ljubljani, je uplivno zdravilo, ki krepča želodec, mehča, čisti, odpravlja zlato žilo in odganja gliste.

Sestavljena je iz zdravilnih, v rastlinstvo spadajočih snovij ter ni nikako drastično učinkujoče, marveč lahko, delovanje organov urejajoče zdravilo, katero organizmu kar nič ne škoduje, če se prav delj časa rabi.

Esenco za želodec pošilja izdelovatelj proti poštnemu povzetju v škatljah po 12 steklenic za gld. 1.36; po 24 za gld. 2.60; po 36 za gld. 3.84; po 44 za gld. 4.26; po 55 za gld. 5.62; po 110 za gld. 10.30; po 550 za 50 gld.

V steklenicah po 15 kr. prodaja se skoro v vseh tu- in inozemskih lekarnah. — V Celovcu prodaja jih lekar Thurnwald in Egger, v Beljaku dr. Kumpf in Scholz, v Trbižu Siegel.

Naznanilo.

Udano podpisani dovoljujem si mojim čestitim kupovalcem iz mesta in dežele uljudno naznaniti, da sem dné 3. januarja t. l. na novo odprl

podružnico svoje kupčije s tržaškim blagom na starem trgu št. 19, to je četrta hiša od hranilnice proti staremu trgu, v kateri bodem prodajal **sladkor, surovo in žgano kavo, moko** (poznano najboljše vrste), **špirit, rženo žganje**, fini amerišanski **petroleji** in razno drugo tržaško blago najboljše vrste. Vsakdo se lahko prepriča, da dobi pri meni vsikdar izvrstno ter sveže (frišno) blago in najboljši kup. Ob enem priporočam prav gorko tudi mojo glavno prodajalnico v Burggasse št. 12. in zagotavljam dobro postrežbo.

S spoštovanjem

FERD. MUSSI,

Stari trg št. 19. Burggasse šte. 12.
(„pri zlatem vencu“). („pri sladkornem klobuku“).

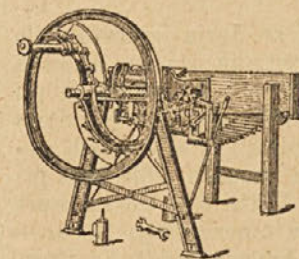
Poljedelski in šivalni stroji.

Veliko zalogo takih strojev, naročenih iz tovarne, ima na Koroškem

Konrad Prosch,

v Celovcu

kolodvorske ulice (Bahnhofg.)

Prodaja tudi proti mesečnim obrokom, jamči za blago (stoji dober, da je dobro) in ima lastno delavnico, kjer polomljene stroje zopet popravlja.

Cenike pošilja zastonj.

Postranski zaslužek,

ki se vedno množi in dolgo let trpi, si lahko pridobijo spretni in zanesljivi možje, ki so kot poštenjaki na dobrem glasu, ako živijo v takih razmerah, da pridejo z ljudmi mnogo v dotiko. Dosluženi orožniki in podčastniki imajo prednost. Ponudbe in vprašanja naj se pošiljajo pod: „G. S. 1891, Graz, post. rest.“